

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

XVII. Vt post mortem episcopi nulli subiectorum liceat de eo quidquam
detrahere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

dixerit, ad aures hoc sui perducat episcopi; ipse autem datis bonis hominibus ex latere suo, iudicem hoc iubeat querere; & si sceleris huius causa fuerit inuenta, ad cognitionem episcopi hoc reducant; & processa ex ore eius sententia, ita malum extirpatum maneat, ne hoc quisquam alias facere presumat. Si quis sententiæ huius ordinem non obseruauerit, excommunicationis sententia feriendus erit, & a clero abiiciendus.

XVI.

Bene disposuit diuina gratia, quidquid unaquæque ecclesia a fidelibus collatum est, habeat. Prisca quippe Canonibus erat decretum, ut episcopus de parochitanis ecclesiis tertiam sequeretur, cui sua plenissime sufficere possunt. Placuit huic sancto Concilio, ut nullus prouinciæ Lusitaniæ episcopus sententiæ huius terminum excedat, nec a qualibet parochitana ecclesia tertiam auferre presumat: sed quidquid exinde consequi potuerat, totum in reparationem ipsarum basilicarum proficiat. Omnes vero supradicti presbyteri, qui virtutem habuerint, episcopo suo placitum faciant, ut reparare ecclesiæ sibi commissas intendant. Quod si facere distulerint, ab episcopo suo districti, ecclesiæ sibi creditas (ut ratio permittit) digne reparent. Ecclesiæ tamen, quæ mundiales res nullas habent, sollicitudine, intentione, & dispositione episcopali (ut ratio permiserit) habeant reparationem.

XVII.

Quia per diuinam gratiam in sancta Dei ecclesia episcopalnis ordinatur potestas, dignum est,

ANNO CHRISTI
666. vt sicut honore & bonitate summus habetur in vita , ita post mortem detractio de eo sit nulla. Huius rei causa hanc sententiā protulit, & per omnia iubet esse firmam congregatio nostra. Instituentes igitur decernimus, vt nullus subiectus decedentem detrahat episcopum , nullus de eo deroget , nec malum quidquam loquatur. Si quis talia deinceps facere præsumperit; si presbyter fuerit , tribus mensibus ab episcopo suo sub pœnitentia religatus maneat ; si diaconus , quinque; si subdiaconus , aut clericus , vel quilibet religiosus de maiori gradu, (quia constat ex his iam aliquos per bonam actionem esse venerandos) nouem; si minimi fuerint , qui leui corde sint , minimæque adhuc personæ , quinquagenis flagellis iussione feriantur episcopi: quod si laicus , quamuis ingenuus , in domo ecclesiæ tamen nutritus , & ab ecclesiæ rebus , dignitatis gracia præditus , iuxta quod dignitas eius exegerit , pro tali excessu excommunicationis sententia feriendus erit: si vero de familia ecclesiæ fuerit quisque, (quia & in his discretionis est gradus) si maior fuerit , qui dignitate polleat, sex mensibus ab episcopo suo excommunicatus maneat: inferior tamen, aut minima persona, disciplinam mereatur, iuxta quod episcopi sui processerit sententia. Dignum est etenim , vt cui in vita honor fuit impensus , post mortem detractionis subtrahatur stimulus.

xviii.

Quidquid vnanimiter digne disponitur in sancta Dei ecclesia , necessarium est vt a parochianis presbyteris custoditum maneat . Sunt enim

Concil.Tom.15.

Nnn ij